

2006-07-16, CGK Aalsmeer

Wat vraagt het van je los van God te komen?

Geloofsbeproeving – deel 2

Genesis 22:1-19; Romeinen 8:35-38

Vorige week:

Doel van beproevingen: dat wij standvastig, volwassen en volmaakt zijn en niets tekort komen (Jakobus 1:3,4).

- God beproeft iedere gelovige vaak en op verschillende manieren
- God weet alles over mijn beproevingen
- God is met u in elke toets/beproeving
- God is de hele tijd totaal in beheer
- God heeft onbeperkte kracht/macht

Inleiding

Wat zal het van je vragen je van God los te maken/scheiden?

Hoe snel ben je ontmoedigd in je geloof?

Hoe snel haak je af als de druk (te) groot wordt?

Dat je geloof beproefd (getoetst) wordt is voor je eigen bestwil.

God heeft het zo gepland.

Soms moet je iets opofferen om iets te winnen.

Twee vragen

De beproeving gaat over twee wezenlijke vragen:

- Wat geloof ik van God?
- In hoeverre geloof ik dat het God is die me beproeft?

Wat geloof ik van God?

Belangrijk, altijd en vooral bij beproeving:

Onthoud wat God in verleden gedaan heeft

Benoem het:

- God heeft hemel en aarde uit niets gemaakt
- De 10 plagen
In de woestijn verzorgde Hij het volk met manna, kwartels, water uit een rots, zon en maan stonden stil, Jericho's muren vielen om, een weg door de zee
- Bedenk dan dat als God dit kan, Hij mijn problemen ook kan...

- Onthoud: wat God met mijn zoon, dochter gedaan heeft, toen het ziek was, toen dit en dat gebeurde.

Dan beseft je dat Satan je niet test, maar dat God je beproeft... en met je bezig is. Het is een fantastisch besef en diepe troost.

Focus je bewust hierop, omdat dit de vraag beantwoordt wat je van God gelooft. En als je dit weet op grond van wat Hij in het verleden (ook met jou) gedaan heeft, dan kun je de volgende ook aan:

Maak ervan zeker dat als je getest wordt, God van je verwacht om de test te slagen

God geeft geen test waarvan Hij denkt je het niet kan slagen.

Hij geeft het niet, omdat Hij denkt dat je minder gaat geloven, maar juist meer...

Ja, het voelt soms te zwaar om te dragen of vol te houden. Zeker. Maar dat is ons (mijn) gevoel.

Vergelijk maar hoe God het van Abraham verwachtte toen hij zijn zoon moest gaan offeren in Genesis 22.

God roept Abraham en Sara. Sara kon geen kinderen hebben.

God herinnert haar eraan dat ze een kind zou hebben, ze lachte erom, want ze vergat dat God wat Hij beloofd heeft kan doen. Ze vergat wat God in het verleden gedaan heeft (ons vorige punt). Ze vergat dat God Adam en Eva uit grond maakte door te spreken.

Nu kan ze niet geloven dat ze een kind kan hebben, omdat ze te oud is. Waarom kan ze het niet geloven?

Omdat ze in de verkeerde richting kijkt. Ze kijkt naar zichzelf: *ik kan geen kinderen hebben, omdat **ik** te oud ben.*

Vergelijk Maria's reactie op de aankondiging van de geboorte van Jezus. Ze begreep niet hoe het kon, maar vond het goed, **omdat God het zei.**

Als je zoals Sara reageert zakt je iedere keer de beproeving/test. Als je tijdens een test naar jezelf kijkt zak je de test iedere keer.

De test gaat niet over wat jij aankunt, maar over wat je van God gelooft.

God beval Abraham om Isaak te offeren 22:1 *"...God Abraham op de proef stelde".* Hoe? Vers 2: *Neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Izaak, en ga naar het land Moria, en offer hem daar tot een brandoffer op een der bergen die Ik u noemen zal...*

Izaak vraagt: v7b: *pa, waar is het offer?*

Abraham antwoordde: v8: *God zal zal zichzelf voorzien...*

God grijpt in in v12: *niet doden, nu weet ik... dat je God vreest...* Het

Boek: *Ik weet nu dat God de belangrijkste is in uw leven.*

God testte het geloof van Abraham met als vraag: *stel ik (Abraham) God boven mijn zoon?* Het antwoord was dus: *Ja!*

Nu weet God Hij is nummer 1 in het leven van Abraham.
 Hoe reageert God op de test? "*Ik zweer, omdat gij dit gedaan hebt... zal ik u rijkelijk zegenen...*" God zegende Abraham, omdat hij geloofde.
 Hij slaagde de test. God verwachtte van hem op God te vertrouwen in de beproeving. Zijn gehoorzaamheid maakte duidelijk wat hij van God geloofde: *God is nummer 1 in alles*. Daarom kon Abraham de test slagen!
 En werd hij gezegend.
 De kernvraag bij beproeving is: wat geloof je, wat durf je, van God te geloven?

Maar er is nog een vraag: in hoeverre geloof ik dat het God is die me beproeft?
 Hoe vaak horen we de aanklacht niet: *welke God doet nou zoiets? Of: dit is van de duivel?*

God heeft het allerbeste voor je over

De moeilijkste om te geloven als je geloof getest wordt is om zeker te weten dat God het allerbeste voor je over heeft en dat dit ook zijn doel voor de test is en zijn manier om te bereiken wat jij nodig hebt.

Geloof: God heeft het beste voor jou over.
 Hij wil jouw geloof versterken. Hij geeft het aan jou persoonlijk. Er is geen massaproductie. Het is voor jou alleen om jou te helpen. Nooit eerder gegeven aan iemand. Speciaal voor jou bedacht. Als er een betere manier was zou God het doen. Maar er is geen betere manier. Anders zou Hij het gedaan hebben. Dit is wat ik van God wil geloven.

Ik moet ervoor kiezen om te geloven dat wat God doet het beste voor me is, ook al komt mijn hele wezen in opstand en schreeuwt mijn ziel ertegen. Ik moet er bewust voor kiezen.
 God heeft niet besloten om mij pijn te doen alleen om mij pijn te doen of mij het leven zuur te maken. Of dat Hij een fout heeft gemaakt. Ik moet geloven dat wat God hiermee tegen me zegt waar is. Ook al vind ik het hoe zwaar.

Als een collega, partner tegen mij zondigt, of een ongeluk – waar is God in deze?

Vele mensen maken hier een uitzondering in. Als iemand anders zondigt en ik lijd daardoor of heb daar stress van, denk ik dat mijn geloof niet getest/beproefd wordt.

Dan begaan we een fout. We zetten de beproevingen in hokjes en vakjes: *dit is wel van God, maar dat kan niet van God zijn*.

Dan zal je de test zakken. Groei je niet. Heb je geen troost. Besef je je rijkdom van geloven niet (1 Petrus 1). Je ontnemt jezelf veel kracht.

Hebreeën 5: Jezus moest gehoorzaamheid leren uit hetgeen Hij geleden heeft. Wij moeten hem daarin navolgen.

Er is niets dat op je afkomt dat niet onder het ultieme beheer van God is.

Maar belangrijker is de vraag of je denkt dat er ergens een uitzondering is? Want als je dat denkt, weet zeker, dat op dat gebied/punt een test/beproeving zal komen.

Een jongeman wilde Gods wil doen: hij respecteerde zijn vader, hielp zijn moeder, maar zijn broers waren jaloers op hem geweest. Hij heette Jozef. Zijn broers vertelde zijn ouders dat hij dood was, doodden hem bijna, verkochten hem als slaaf en wuifden hem vaarwel toe. 11 tegen 1. Wat deed hij fout? Niets.

Wat deed Job fout? Niets. Hij deed alles goed. Een voorbeeld voor andere! Zelfs God zei het dat hij goed deed. Job vroeg wat hij verkeerd deed om dit te verdienen? Zijn eigen antwoord: ik heb niets fout gedaan dit te verdienen. Hij had gelijk. De test was of hij in God zou geloven als hij wist dat hij niets fout gedaan heeft? Zou hij het opgeven als hij de ene naar de andere tegenslag moest verduren?

Wat zou jou ervan weerhouden te geloven dat God er voor je eigen bestwil is?

God liet Jozef in slavernij verkopen. Jarenlang zag hij zijn vader, en broers niet. Hij vroeg zich af of zijn vader dood is. Hij had de macht zijn broers te doden over wat zijn hem hebben aangedaan. Hij was onderkoning.

Zie Genesis 50:19,20: wees niet bang, ben ik Gods plaats? Jullie hebben slechte bedoeling gehad God heeft dat ten goede gekeerd om te bewerken wat er nu gebeurt: dat een groot volk in leven blijft.

Dus die mensen die slechte bedoelingen hadden, waren in Gods macht. Denk je echt dat God het beheer kwijtraakt als er een slechte mens in het plaatje komt? Of een stel gaat scheiden? Wat voor god is dat?

Wat kan er met jou gebeuren dat je van Gods liefde scheidt?

Dit is de kernvraag.

Hoever ben jij bereidt op God te vertrouwen/in Hem te geloven?

Rom 8:28: "Wij weten nu, dat God **sommige** dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepenen zijn. Nee, er staat "**alle** dingen..."

Inclusief een dronken chauffeur, iemand die me op financieel gebied bedriegt, een kind dat zijn ouders de rug toekeert. Zal ik zeggen dat God dat niet voor mijn eigen bestwil gebruikt? Ja ogv het onderwijs van de Bijbel. ALLE dingen, maakt niet uit wat, passen erin, voor **jou** bestwil – ten goede meewerkt.

Het kan zijn dat je het goede ervan pas na de wederkomst begrijpt. Moet je echt **nu** verstaan of ben je bereid te geloven dat het goed is? Moet je echt leven ogv alle feiten? Moet God alles aan jou uitleggen? Of kun je zeggen: "*het maakt niet uit wat Hij op me afstuurt, toch, omdat ik in Hem geloof...*" Nee, leuk is het nooit, maar ik geloof ten goede...

De vraag is nog steeds wat mij van Gods liefde kan scheiden?

Lees Rm 8 vers 35... Wie zal ons scheiden van Gods liefde? Een mens? Vervolgelingen? Spanning? Honger? Naaktheid?

Wat maakt dat wanneer er iets met je gebeurt je geloof instort? Dat je denkt het dat het niet goed voor je is?

Vers 37: in al deze dingen zijn we meer dan overwinnaars...

Door Christus overwin ik deze dingen. Doordat ik in Hem geloof, overwin ik. Niet door mijn eigen kracht of inzet, maar door Christus. De Heilige Geest helpt me erin.

Ik ben ervan overtuigd, je kunt me niet van mening laten veranderen, dat niet eens dood of leven mij van gedachten kan laten veranderen. Niet eens iets in de toekomst kan mij op andere gedachten brengen dat de goedheid van God mij beschermt. Niets, kan me scheiden.

Op de momenten waarin het leven dreigt in te storten en te veel wordt en chaotisch wordt, als je denkt God is er niet, Hij is niet sterk genoeg of in beheer, als ik denk dat het niet goed voor me kan zijn.... Weet dan, ja, 100 keer 'ja' het is goed.

Daarom: geloof! In Hem. Dat als de test komt, Hij het stuurt. En beschermend met je bezig is.

Slot

Onthoudt, de overwinning ligt in de vraag **wat je van Hem gelooft**. Geloof je in Hem en hoeveel geloof je in Hem? Dit is de manier om volwassen en volkomen te worden en niets tekort te komen.

Amen